

Sygn. akt: I C 632/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Hajduk
Protokolant:	Katarzyna Kuchta

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2020 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko T. Ś.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. przyznaje kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego r.pr. A. G. wynagrodzenie w kwocie 2.700 zł (dwa tysiące siedemset) złotych.

SSO Wojciech Hajduk

IC 632/19

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. domagał się zasądzenia od pozwanego T. Ś. kwoty 188.355,24zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8.10.2018r. oraz kosztów postępowania. Uzasadnił, że w dniu 2017-05-18 strony zawarły umowę pożyczki nr (...). W związku z nieterminowym regulowaniem spłat przez pozwanego umowa została wypowiedziana. Na kwotę objętą pozwem, tj. 188.355,24 zł, składają się następujące należności: niespłacony kapitał w kwocie 176.912,95zł, odsetki umowne w kwocie 9.962,17zł oraz odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 1.480,12zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18.02.2019r. sygn. INc 337/18 uwzględniono powództwo.

Postanowieniem z dnia 4.12.2019r., na zasadzie art. 502¹ §1. kpc uchylono z urzędu nakaz zapłaty wobec niemożności doręczenia nakazu pozwanemu.

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w oświadczeniu złożonym na rozprawie w dniu 21.10.2020r. wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił niewykazanie roszczenia oraz brak skutecznego wypowiedzenia umowy [załącznik do protokołu rozprawy k-125-126].

SĄD USTALIŁ

W dniu 18.05.2017r. strony zawarły umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 185.678,26zł. Spłata miała nastąpić w 120 równych ratach po 2.453,65zł [umowa kredytu k-29-32, harmonogram spłat k-142-143]. Umowa przewidywała możliwość jej wypowiedzenia przez bank z zachowaniem 30 dniowego terminu w przypadku braku terminowej spłaty [§9 ust 1, ust 2pkt1 i ust 3 umowy k-31]. Pozwany spłacał kredyt do końca lutego 2018r. [historia rachunku kredytowego k-144-145 i szczegółowa historia rachunku kredytowego k- 146-157]. Pismem z dnia 27.03.2018 został poinformowany o zaległości w wysokości jednej raty [k-138]. Pismem z dnia 24.04.2018r. ponownie poinformowano go o zaległościach w wysokości dwóch rat, wezwano do spłaty należności, bez określenia terminu jej dokonania, nadto poinformowano o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia [k-139]. Kolejnym pismem z dnia 18.05.2018r wezwano go do uregulowania zadłużenia w terminie 7 dni, poinformowano że brak spłaty może skutkować wypowiedzeniem umowy [k-140]. Pismem z dnia 18.06.2018 bank warunkowo wypowiedział umowę kredytu, tzn. wezwał do zapłaty zaległości w terminie 14 dni, poinformował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia w terminie 14 dni, oraz wskazał, że w razie nieskorzystania z uprawnień z art. 75c ustawy prawo bankowe, wypowiada umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego terminu liczonego od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od doręczenia pisma [warunkowe wypowiedzenie umowy k-36].

SĄD ZWAŻYŁ

Powód dochodzi roszczenia z, rozwiązanej na skutek wypowiedzenia, umowy kredytowej. Roszczenie obejmuje kwotę całego niespłaconego kredytu wraz z naliczonymi umownymi odsetkami. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (Dz.U.2017.1876 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz do zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Według art. 75 ust 1 prawa bankowego w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej. Jednakże warunkiem złożenia wypowiedzenia jest dopełnienie przez bank obowiązku określonego w art. 75c ust 1 i 2 prawa bankowego. Przepis ten stanowi, że jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych, w wezwaniu informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. W świetle tego przepisu bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej w razie zaprzestania spłaty rat kredytowych. Dokonanie wypowiedzenia nie może być czynnością nagłą, zaskakującą dla kredytobiorcy nawet jeśli istnieją podstawy do podjęcia takiego działania zgodnie z treścią umowy. Bank jest zobowiązany do uprzedniego wdrożenia tzw. działań upominawczych tzn. do wezwania do zapłaty zaległych rat, spełniającego wymogi art. 75c ust 1 i 2 prawa bankowego tzn. ma obowiązek wezwać do dokonania spłaty wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni oraz jednocześnie poinformować o możliwości złożenia w terminie 14 dni wniosku o restrukturyzację. Dopiero po bezskutecznym upływie takiego wezwania dopuszczalne jest wypowiedzenie umowy. Wypowiedzenie umowy jest najbardziej dotkliwą sankcją dla kredytobiorcy, dlatego skorzystanie z niego powinno nastąpić po wyczerpaniu środków mniej dolegliwych, odpowiednich wezwań. Przeciwny wniosek prowadziłby do sytuacji, w której art. 75c prawa bankowego byłby normą iluzoryczną [min. wyrok SA w Białymstoku z 8.08.2019r. IACa 160/19 i wyrok SA w Katowicach z 6.06.2019r. IACa 1132/2018].

W niniejszej sprawie wypowiedzenie zostało złożone nieskutecznie. Przede wszystkim nie zostało poprzedzone pismem, o którym mowa w art. 75c ust 1 i 2 prawa bankowego. Nie spełnia takich wymogów pismo powoda z dnia 24.04.2018, w którym co prawda wezwano pozwanego do spłaty, jednakże nie określono terminu jej dokonania, ponadto co prawda poinformowano o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia jednakże bez określenia terminu do dokonania tej czynności [k-139]. Również pismo z dnia 18.05.2018r nie spełnia wymogów art. 75c prawa bankowego. Pozwany został nim wezwany do uregulowania zadłużenia w terminie 7 dni, podczas gdy art. 75c wymaga udzielenia minimum 14 dniowego terminu. W piśmie tym w ogóle nie zamieszczono informacji

o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia [k-140]. Już z tej przyczyny wypowiedzenie byłoby niedopuszczalne. Samo wypowiedzenie jest również wadliwe. Zostało złożone warunkowo, uzależniono je od „nieskorzystania z uprawnień z art. 75c prawa bankowego” i odpowiednio do tego warunku ukształtowano początek biegu jego terminu, tzn. udzielono terminu 14 dni do skorzystania z możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia i zastrzeżono początek biegu wypowiedzenia od bezskutecznego upływu ww. 14 dni. Zamieszczenie warunku w czynnościach prawnych jednostronnych kształtujących sytuację prawną innego podmiotu, jaką jest np. wypowiedzenie umowy, jest niedopuszczalne. Czynności takie nie znoszą chwiejności i wymagają od razu stabilnego uregulowania (w tym względzie podzielono pogląd wyrażony min. w wyroku SN z 29.04.2009 IICSK 614/08, wyroku SA w Białymstoku z 26.07.2017 IACa 143/17, i innych). Ponadto pismo określone w art. 75c pr. bankowego powinno być odrębnym pismem, a nie elementem warunkowego wypowiedzenia umowy.

Wypowiedzenie należy więc uznać za nieważne, jako naruszające ww. przepisy prawa bankowego [art. 58§1kc w zw. z art. 75 ust 1 i art. 75c prawa bankowego]. Tym samym powód nie wykazał podstawy roszczenia.

W świetle powyższego wobec niespełnienia przesłanek z art. 75 ust 1 prawa bankowego w zw. z art. 75c prawa bankowego w pkt 1 wyroku powództwo oddalono, w pkt 2 przyznano kuratorowi wynagrodzenie w kwocie 2.700 zł.